

Sygn. akt III AUa 1213/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie	SSA Lena Jachimowska SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania Z. K. (Z. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawnych

na skutek apelacji ubezpieczonego Z. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 3 marca 2014r. sygn. akt X U 3693/13

oddala apelację.

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1213/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał za nieprawidłowe stanowisko zawarte we wniosku złożonym

przez przedsiębiorcę Z. K. w dniu 9 października 2013r.

w sprawie prawa do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od podstawy wymiaru

w wysokości zadeklarowanej kwoty nie niższej niż 30% minimalnego wynagrodzenia uznając, iż wnioskodawca przed rozpoczęciem wykonywania zawodu adwokata w ramach indywidualnej działalności gospodarczej pozostawał wspólnikiem w spółce komandytowej, z którą obecnie współpracuje, zaś posiadanie statusu wspólnika w spółce komandytowej mieści się w pojęciu osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez uznanie stanowiska zawartego we wniosku z dnia 8 października 2013r.

o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, za prawidłowe oraz zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w przypadku ustanowienia pełnomocnika w ramach inicjowanego postępowania odwoławczego, w obszernym uzasadnieniu wywodząc, iż nie posiadał statusu przedsiębiorcy jako wspólnik spółki komandytowej, albowiem faktycznie nie prowadził działalności w ramach spółki, która jest powołana do świadczenia usług prawnych, których przed uzyskaniem wpisu na listę adwokatów nie mógł świadczyć.

Nadto wniósł ewentualnie o skierowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego w zakresie czy przepisy art. 18a ust. 1 oraz art. 18a ust. 2 pkt 1

w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1-5 ustawy o systemie społecznym w zakresach wskazanych w odwołaniu są zgodne z art. 2, art. 20, art. 22, art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 3 marca 2014r. Sąd Okręgowy - Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił odwołanie.

Uzasadniając dokonane rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, iż odwołujący się w dniu 2 października 2013r. rozpoczął wykonywanie zawodu adwokata

w ramach indywidualnej działalności gospodarczej. Poprzednio pozostawał w zatrudnieniu w Kancelarii Prawnej działającej w formie spółki komandytowej (...), S., N. w K., gdzie odbywał aplikację adwokacką. W lutym 2013r. został wspólnikiem w spółce osobowej C., S., (...) Spółka Komandytowa w K.. W związku z przystąpieniem do spółki z tytułu bycia jej wspólnikiem ubezpieczony odprowadzał składki zdrowotne.

Powołując się na brzmienie regulacji art. 18a ust. 1 oraz art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Sąd Okręgowy podkreślił, iż słuszne pozostawało stanowisko organu rentowego, że odwołującemu jako wspólnikowi spółki komandytowej nie przysługuje prawo do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w ramach kancelarii adwokackiej w zadeklarowanej kwocie nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, albowiem w okresie 60 miesięcy poprzedzających rozpoczęcie tej działalności był osobą prowadzącą działalność gospodarczą

w rozumieniu powołanych przepisów. Sąd zaakcentował przy tym, iż nie zasługiwała na uwzględnienie argumentacja ubezpieczonego, że faktycznie w okresie od lutego 2013r. do października 2013r. nie był przedsiębiorcą, albowiem nie prowadził działalności gospodarczej.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zaznaczył, iż odwołujący sam postrzegał siebie jako osobę prowadzącą działalność, jako wspólnik spółki komandytowej, skoro zgłosił się do ubezpieczenia zdrowotnego z tego tytułu. Przynajmniej przed wszystkim jednak, wbrew zarzutom ubezpieczonego, nie można było uznać, iż jego praca w charakterze prawnika w spółce komandytowej świadczącej usługi prawne nie wpisywała się

w zakres działalności tej spółki. Co prawda odwołujący przed uzyskaniem statusu adwokata nie mógł świadczyć usług prawnych w rozumieniu ustawy o adwokaturze, mógł jednak wykonywać pracę na rzecz spółki w takim zakresie, w jakim nie są wymagane stosowne uprawnienia i w tym znaczeniu jako wspólnik brał udział w prowadzeniu działalności przez spółkę.

W tym stanie rzeczy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł o oddaleniu odwołania, jednocześnie nie znajdując podstaw do skierowania do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego, o co wnosił odwołujący, albowiem nie dopatrył się niezgodności z Konstytucją przepisów wskazanych we wniosku.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł ubezpieczony, zaskarżając wyrok ten w całości.

Powołując się na zarzut:

1) sprzeczności ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, będących podstawą wydanego rozstrzygnięcia, z treścią stanu faktycznego przedstawionego we wniosku z dnia 8 października 2013r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, przejawiającą się w nieprawidłowym przyjęciu, iż pozostawał kiedykolwiek w stosunku zatrudnienia ze spółką (...), S., (...) Spółką komandytową w K., a także odbywał w niej aplikację adwokacką, podczas gdy stosunek taki łączył go z odrębną spółką osobową D. C., R. (...) Spółką komandytową w K.,

2) nieprawidłowego przyjęcia, iż wykonywał pracę na rzecz spółki (...), S., (...) Spółki komandytowej w K., przed uzyskaniem uprawnień adwokata i rozpoczęciem prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, w ramach kancelarii indywidualnej, pomimo faktu, iż w przywołanej spółce był tylko komandytariuszem nie świadczącym na jej rzecz pracy,

3) naruszenia przepisu prawa materialnego, w postaci art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez jego wadliwą wykładnię,

a w konsekwencji błędne przyjęcie, iż nie przysługuje mu, jako osobie rozpoczynającej prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej,

w świetle przedstawionego we wniosku stanu faktycznego, prawo do preferencyjnego ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, w oparciu o regulację art. 18a ust. 1 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych,

4) naruszenia przepisów prawa materialnego, w postaci art. 18a ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 8 ust. 6 pkt 4 tej ustawy, poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji niezasadne przyjęcie, iż w przedstawionym we wniosku stanie faktycznym fakt pozostawania od lutego 2013r., komandytariuszem spółki osobowej prawa handlowego, świadczącej usługi prawne, wyłączył w całości możliwość skorzystania przez niego z preferencyjnego sposobu ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i rentowe, w oparciu

o regulację art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,

w ramach rozpoczynanej jednoosobowej działalności gospodarczej,

5) naruszenia przepisów prawa procesowego, a to art. 10 ust. 1 w związku

z art. 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (jednolity tekst: Dz. U. z 2015r. poz. 584), a także odpowiednio stosowanych przepisów art. 316 § 1 k.p.c. oraz art. 378

§ 1 k.p.c., poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji nie rozpoznanie jego zarzutów wskazywanych w odwołaniu, tj. faktu pominięcia przez organ rentowy, iż jeszcze w czerwcu 2013r., wydając decyzję o sygnaturze 789/2013, nie uznawał go za przedsiębiorcę, pomimo faktu iż już wówczas spełniał przesłanki z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych, co skutkowało odmową wydania interpretacji indywidualnej przepisów powyższej ustawy, podczas gdy już

w październiku 2013r., przy niezmiennym w zasadzie stanie rzeczy, organ rentowy wskazał, iż to fakt wypełnienia przez niego w lutym 2013r. przesłanki z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi o braku możliwości skorzystania przez niego ze szczególnej regulacji, którą przewidziano w art. 18a ust. 1 tej ustawy,

- skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie jego stanowiska, zawartego we wniesionym wniosku z dnia 8 października 2013r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, za prawidłowe,

a ponadto o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Niezależnie od powyższego ponowił także, jako ewentualny, wniosek

o zawieszenie przez Sąd Apelacyjny w Katowicach niniejszego postępowania wraz ze sformulowaniem, w oparciu o art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997r., nr 78, poz. 483, ze zm.) w związku z art. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. nr 102, poz. 643 ze zm.) oraz skierowaniem do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego o treści:

”Czy przepisy art. 18a ust. 1 oraz art. 18a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia

13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U.

z 2015r. poz. 121) w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 - 5 tej ustawy w zakresie w jakim przewidują, iż: preferencyjny sposób ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 18a

ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przysługuje wyłącznie ubezpieczonym, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 tej ustawy, pomimo przyjęcia, że za osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, na gruncie przywołanej regulacji uznaje się także osoby wskazane w art. 8 ust. 6 pkt 2 - 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, możliwość skorzystania

z preferencyjnego sposobu ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe dla rozpoczynających prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych podlega wyłączeniu, w oparciu o art. 18 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, w sytuacji gdy dany ubezpieczony spełnia w tym momencie którykolwiek z kryteriów przewidzianych w art. 8 ust. 6 pkt 2 - 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, nie będąc wcześniej osobą, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 cytowanej ustawy, prawo do preferencyjnego ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wygasa na mocy art. 18a ust. 2 pkt 1 tej ustawy dla ubezpieczonego rozpoczynającego prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, w formie o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych, bez proporcjonalnego uwzględnienia czasookresu, w którym taki ubezpieczony spełniał któreś z kryteriów przewidzianych w art. 8 ust. 6 pkt 2 - 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - są zgodne

z art. 2, art. 20, art. 22, art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej?”.

W obszernym uzasadnieniu apelujący podkreślił, że Sąd I instancji, w ślad

za organem rentowym, w zasadzie bezkrytycznie zrównał status prawny komandytariusza, spółki komandytowej, ze statusem jej komplementariusza. Pomiął nadto charakter prowadzonej przez spółkę komandytową działalności gospodarczej, polegającej wyłącznie na świadczeniu usług prawnych, a w rezultacie wpływ powyższego, w powiązaniu z ustawami korporacyjnymi, na możliwość wykonywania, przez niego, czynności w ramach przywołanej spółki, które mogłyby faktycznie podlegać uznaniu za prowadzenie działalności gospodarczej. Trudno przy tym ocenić na ile stanowiło to rezultat omyłkowego przyjęcia, iż uprzednio był zatrudniony w spółce (...), S., (...) Spółka komandytowa w K..

Odwołujący akcentował także, iż został komandytariuszem nieprzypadkowo, gdyż w lutym 2013r. nie posiadał jeszcze uprawnień zawodowych, które pozwalałyby mu wykonywać zawód adwokata, w ramach przywołanej spółki komandytowej, albowiem dopiero w marcu 2013r. przystąpił do państwowego egzaminu prawniczego, którego rezultaty poznał w maju; dopiero zaś we wrześniu 2013r. miało miejsce ślubowanie adwokackie, po którym mógł rozpocząć przygotowania do założenia indywidualnej działalności gospodarczej. Odwołał się w tym kontekście także do regulacji art. 4a ust. 1 pkt 3 Prawa o adwokaturze, wskazując, iż po myśli tej regulacji nie mógł uzyskać statusu komplementariusza w spółce komandytowej prowadzącej kancelarię adwokacką, nie mając jeszcze stosownych uprawnień do wykonywania tego zawodu.

Tym samym - w ocenie odwołującego - stanowisko Sądu Okręgowego

(a także organu rentowego), iż przez okoliczność posiadania statusu komandytariusza w spółce komandytowej utracił przywilej skorzystania

z preferencyjnej podstawy wymiaru składek, albowiem przysługiwał mu z tego tytułu przymiot przedsiębiorcy, było błędne i nie znajdowało oparcia ani w stanie faktycznym sprawy, ani także nie wynikało z regulacji art. 18a ust. 1 oraz ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego, jako bezpodstawna, nie zasługiwała na uwzględnienie.

Tytułem wstępu godzi się podkreślić, że Sąd II instancji w całej rozciągłości podziela i przyjmuje za swoje zarówno ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, jak również ich ocenę prawną dokonaną przez ten Sąd.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż uregulowanie art. 18a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U.

z 2015r. poz. 121) ma charakter przepisu wyjątkowego, i jako taki musi być wykładany w sposób ścisły, a zarazem w powiązaniu z innymi regulacjami tej ustawy, które niejednokrotnie wprowadzają własne (autonomiczne) definicje różnych instytucji prawnych, na gruncie innych gałęzi prawnych mających niejednokrotnie odmienne znaczenie.

I tak, co wynika wprost z treści uregulowania art. 18a ust. 1 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych omawiany przepis przyznaje prawo do korzystania z preferencyjnej podstawy wymiaru składek jedynie tym ubezpieczonym, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych,

a więc ubezpieczonym prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Odwołując się do treści art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przepis jej art. 18a ust. 1 wskazuje na jedną z pięciu ogółem kategorii ubezpieczonych, którzy na jego gruncie uznawani są przez prawo ubezpieczeń społecznych za osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Oznacza to tym samym, iż nie są uprawnieni do skorzystania z preferencyjnej podstawy wymiaru składek ci ubezpieczeni, którzy prowadzili pozarolniczą działalność wskazaną

w punktach 2 - 5 ust. 6 art. 8 omawianej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Kategoria przedmiotowego wyłączenia obejmuje również - stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 4, współników spółek komandytowych.

Przyjęcie takiego stanowiska można wywieść już z samego uzasadnienia projektu ustawy z dnia 1 lipca 2005r., o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 150, poz. 1248), na mocy której do tekstu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dodano art. 18a. Cel wprowadzenia tej regulacji wynikał bowiem z zamiaru ustawodawcy wprowadzenia preferencyjnych składek na ubezpieczenia społeczne dla osób, które po raz pierwszy podejmują działalność gospodarczą na własny rachunek. Opłacanie przez okres

24 miesięcy składki na ubezpieczenie społeczne od podstawy wymiaru wynoszącej 30% minimalnego wynagrodzenia miało wszak służyć zmniejszeniu ryzyka związanego z podejmowaniem po raz pierwszy działalności gospodarczej, co pozwoliłoby na przeznaczenie tak zwolnionych środków na prowadzenie i rozwój działalności. Powyższe preferencje adresowane były do osób, które nie miały dotychczas stałych źródeł dochodów (stałej pracy), od których byłyby opłacane składki i które decydują się na podjęcie własnej działalności. Powyższa zmiana miała więc na celu zachętę do rozpoczęcia działalności i do przeznaczania zaoszczędzonych w ten sposób kwot na zakup maszyn bądź surowców do produkcji (por. Ł. Prasolek [w:] B. Gudowska, J. Strusińska - Żukowska, Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, s. 441 i nast. Warszawa 2014).

Jednocześnie - jak wynika z uregulowania art. 18a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych możliwość skorzystania z preferencyjnej podstawy wymiaru składek jest wyłączona w stosunku do ubezpieczonych, którzy prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadzili pozarolniczą działalność (art. 18a ust. 2 pkt 1), względnie wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej

w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej (art. 18a ust. 2 pkt 2).

W realiach rozpoznawanej sprawy uznać należało, iż możliwość skorzystania przez skarżącego z preferencyjnych warunków oskładkowania wyłączona została wobec okoliczności, iż był on współnikiem spółki komandytowej przed podjęciem prowadzenia pozarolniczej działalności, o której mowa w art. 8 ust. 6 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jako jej komandytariusz.

Bez znaczenia dla takiej oceny pozostaje to, czy spółka komandytowa, której komandytariuszem miał być odwołujący była tą samą spółką, której współnikiem został w celu rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej, podobnie jak fakt, czy w ramach spółki komandytowej był komplementariuszem, czy komandytariuszem, a w przypadku takim, czy uregulowania umowne w ogóle wyłączały możliwość podejmowania jakichkolwiek działań na rzecz tejże spółki (poza obowiązkiem wniesienia wkładu oraz uprawnieniami kontrolnymi), czy też nie. Zważyć przy tym należy, że ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych, określając kategorie podmiotów prowadzących pozarolniczą działalność i wskazując przy tym na współników spółek komandytowych (art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy), nie wprowadza bowiem żadnej dystynkcji pomiędzy obiema kategoriami współników spółek komandytowych. Oznacza to, iż na gruncie owej ustawy osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność są także komandytariusze spółek komandytowych, przez sam swój status współnika takiej spółki, bez względu na to, czy uregulowania umowne przewidywały jakiegokolwiek pole rzeczywistej aktywności, czy to organizacyjnej, czy to ekonomicznej, czy jakiegokolwiek innej w ramach takiej struktury. Jednocześnie, co wynika wprost z zestawienia uregulowania art. 18a ust. 1 oraz art. 8 ust. 6 omawianej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność jako współnicy (komplementariusze i komandytariusze) spółek komandytowych w ogóle nie są uprawnione do korzystania z preferencyjnych stawek składek na ubezpieczenie społeczne, o jakim mowa w treści powołanego przepisu.

Podkreślenia wymaga, co wynika z zestawienia art. 18a ust. 1 oraz art. 18a ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, iż osoby prowadzące pozarolniczą działalność w rozumieniu art. 8 ust. 6 pkt 1 - 5, w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej pozbawione są w ogóle możliwości korzystania z preferencyjnego oskładkowania, i to nawet jeżeli uprzednio prowadzona przez nich działalność, wymieniona w art. 8 ust. 6 pkt 2 - 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie dawała im w ogóle prawa do korzystania z tego rodzaju przywileju. Tym samym - mając na względzie realia niniejszej sprawy, uznać należało, że ubezpieczony pozbawiony był prawa do skorzystania z tego przywileju.

Odnosząc się z kolei do podnoszonych przez niego kwestii ewentualnej niekonstytucyjności przedmiotowych regulacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a także wniosku o zawieszenie postępowania, rozważenia wymagają dwa zagadnienia.

I tak - w ocenie Sądu II instancji - uregulowanie art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych trudno uznać za niekonstytucyjne, nawet jeżeli daje podstawę do skorzystania z przywileju preferencyjnego oskładkowania jedynie części podmiotów uznawanych przez ten akt prawny za "prowadzące pozarolniczą działalność".

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ustawodawcy przysługuje bowiem swoboda kształtowania tego rodzaju przywilejów w sposób swobodny, a w szczególności wprowadzając z takich, czy innych względów dany przywilej dla określonej grupy podmiotów, może z takiej grupy wyłączać inne podmioty, które w jego ocenie nie wymagają tego rodzaju preferencji. Nie oznacza to jednak w żadnym razie, iż takie wyłączone podmioty można przez sam ten fakt uznawać za dyskryminowane. Przeciwnie - oznacza to jedynie (jak w tym przypadku), że podmioty te zobowiązane są do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości przewidzianej dla zdecydowanej większości ubezpieczonych, a zwłaszcza w żaden sposób jej nie przewyższającej. Tym samym trudno przyjąć, iż po stronie każdego podmiotu prowadzącego pozarolniczą działalność z samego tego faktu wynika jakieś konstytucyjnie poręczane prawo podmiotowe do podlegania preferencyjnemu oskładkowaniu.

Abstrahując od powyższych uwag należy także podkreślić, że - jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 1998r. (II PKN 90/98) sądy powszechne są uprawnione do badania zgodności stosowanych przepisów ustawowych z Konstytucją, a obowiązujące regulacje Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 177 k.p.c., nie przewidują możliwości zawieszenia postępowania ze względu na przedstawienia Trybunałowi Konstytucyjnemu przez rozpoznający sprawę sąd powszechny.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM